

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaë

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXVI. De Antecedente. v. infra de præcedentibus, seqventibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

30. Rot. decis. 118. num. 2. apud Farinac. p. 2. recent. ubi quod animus declaratur ex subsequenter, eadem Rot. decis. 64. num. 5. d. part. 2. recent. & decis. 306. num. 3. part. 2. recent. ubi quod animus, qualis fuerit in præcedenti, ex subsequenti actu declaratur, & decis. 700. num. 14. eadem part. 2. recent. ubi ait, quod ex actu immediatè & in continenti facto colligitur animus ab initio. Menoch. conf. 1. num. 294. cum seqq. ubi quod animus contrahentium colligitur ex sequentibus. Surd. decis. 4. num. 15. ubi quod animus talis præsumitur in præcedentibus qualis fuerit in sequentibus. Farin. tom. 2. consil. 30. n. 103. ubi quod verba subsequenter declarant qualis fuerit animus.

CAP. LXIII.

De Annalibus seu annali tempore.

Axioma I.

Anni unius spatium nunquam currit ignorant. textus in l. semper 5. §. annus ff. quod vi aut clam. l. annus 6. ff. de calum. l. genero. 8. de hic quoniam in fam. Andr. Tiracq. de retract. §. 35. & plures cit. à Dn. Carpzov. 6. consil. 10. resp. 106. n. 7. Ratio quia nemo potest experiri de jure, quod sibi competere ignorat l. 55. de Edil. Ed. l. 19. de inoff. testam. Ant. Fab. in Cod. lib. 7. tit. 9. de f. i. num. 1. 2. Non autem valenti agere non currit præscriptio. l. 1. §. 2. C. de Ann. Except. l. 30. C. de jure dot.

II.

ANNALIA ad agendum sunt perpetua ad excipiendum, l. pure 5. §. fin. ff. de doli except. l. licet 5. C. de except. l. 4. C. qui admitti. Cald. Pereira in l. si curator rem 3. verbo infra n. 15. Cod. de in integ. restit. minor. Surd. decis. 277. n. 17. Stephan. Gratian. Marchie decis. 151. n. 12. Christoph. de Paz. in scholiis ad leges styli. l. 184. num. 3. Gutier. pract. lib. 1. quæst. 96. num. 3. vers. sed nihilominus, ubi declarat. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 6. num. 6. prope fin. ubi intelligit, quando quis non potest jus suum proponere in judicio principaliter agendo, sed tantum excipiendo, quia tunc perpetuo potest excipere: secus verò quando jus suum potest proponere etiam principaliter agendo intra certum tempus, quia tunc similiter tenetur intra illud excipere, ex l. Papinianus & §. si filius ff. de inoff. testam. Gutier. pract. lib. 1. quæst. 96. n. 4. Vincent. Caroc. rem. contra præjud. sentent. ex. 2. quæst. 18. num. 22. qui ibidem num. 10. & n. hoc axioma intellexit procedere ante motam

actionem, secus post, & num. 13. limitat nisi ad excipiendum limitatum sit tempus.

CAP. LXIV.

De Annexis, seu connexionis.

Axioma I.

ANNEXI & connexi idem est iudicium, etiam si annexum sit majoris valoris, cap. cum singulis 32. juncta gloss. verb. annexi, de præbend. lib. 6. gloss. verbo connexa, in cap. quanto 3. de judic. Hippol. sing. 251. Guilelm. Bened. in cap. Rainuti. us 16. de testament. verb. & hortum. num. 1. cum seqq. Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 45. & lib. 2. casu 95. Garc. Girond. de privilegiis, seu exempt. explicat. n. 751.

CAP. LXV.

De Annona.

Maxime Reipub. interest fraudes in annona ratione detegi. Wesenb. in Paratit. ad Leg. Jul. de annon. num. 3.

CAP. LXVI.

De Antecedente, v. infra de præcedentibus, sequentibus.

Axioma I.

Si tenet antecedens, tenet & consequens, Bald. in l. conventicula. 15. Cod. de Episcop. & Cleric.

II.

Ex antecedentibus declarantur sequentia l. si servus plurium 50. §. fin. l. qui filius 17. ff. de leg. 1. l. 21. §. 1. l. de testamentis. & sequentia debent intelligi secundum præcedentia, ne resultet contrarius vel absurdus intellectus. d. l. si servus 50. gl. in c. causam quæ 18. in verb. præcedat. extra de rescript. & Spec. in tit. de disp. & al. leg. §. 4. vers. in princ.

III.

ANTECEDENTI concessio, conceditur & consequens, l. 1. §. ff. si usus fr. pet. l. 3. §. qui habet. ff. de servit. rustit. præd. l. ref. sectionis grat. 11. & ibi gl. ff. communia præd. l. 2. & ibi Cyn. & latè Jason. ff. de jurisd. omnium judic. l. 2. §. inspectio. ff. quemadmodum testam. aper. Everhard. in topicis legalib. loco 94. Anton. Monach. Florent. decis. 29. n. 15. (Old. cons. 11. ubi elegans ponit exemplum de privilegio Xenodochio concessio producendo ad œconomos. Gail. 2. O. 68. num. 4. & seqq.) Farinac. fragment. crimin. p. 1. lit. E. num. 228. in princ. & in praxi crimin. quæst. 39. num. 138. Joan. Anton. Novar. quæst. forens. lib. 1. quæst. 55. n. 1. cum seqq. Joan. Anton.

Anton. Mangil. *de imputat. qvæst. 76. n. 1.* Intelligit, quando antecedens est necessarium ad consequens consequendum, juxta resoluta per Ferrer. *in constit. Catalan. gl. ff. 5. n. 78. & n. 82.* Surd. *conf. 91. n. 14. per l. 1. §. fin. ff. de usufruct. & l. obligationum ferè. 44. §. 1. vers. sic & ff. de action. & obligation.*

IV.

ANTECEDENTI destructo, nullum potest dari consequens *l. 1. §. hujus rei. ff. de officio ejus l. 4. ff. de itinere, actu. qvæ privato. (Bart. ad l. 2. de jurisdic. nu. ult. Carpzov pag. 2. constit. n. def. 14. num. 4.)* Everhard. *in topicis legalib. loco 96.* Cravet *conf. 231. num. 2.* Anton Monach. *Florent. decis. 29. num. 16.* ubi subdit, quod remoto antecedenti ejus consequens removetur. Et quod antecedenti, cesseret consequens, quod stare non potest sine antecedente (sicut & viceversa verum, quod perempto consequente, perimatur etiam antecedens, *Cujas. in lib. 28. Ad Paul. Ed. ad l. 2. §. 1. de reb. cred. ubi Accur. frectè scribit subesse locum à consequenti destructo. vide Cujas. d. loc. tra dunt Bald. in l. 1. in 9. opposit. C. de fideicom. Cravet. *conf. 202. num. 28.* Card. Tusch. *pract. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 787. nu. 66.* Card. Mantica. *decis. 15. num. 5. & decis. 199. num. 9.* Alphons. Narbona *lib. 25. gl. 5. num. 3. tit. 21. lib. 4. Recop. Torreblanc. de jure spirit. lib. 15. c. 13. n. 37.* (Unde est quod antecedente prohibito, videtur etiam prohibitum esse omne aliud, per quod pervenitur ad illud, *l. oratio. 16. ff. de spons. gl. in clem. 1. de jur. consang. & affin.*)*

V.

ANTECEDENS qui vult, videtur velle necessarium consequens (§. 3. *Instit. quibus ex causis. l. 2. de Jurisdic. Hortom. ad §. 1. Inst. qui testam. tut. l. 1. §. 1. Si usufruct. pet. l. 3. §. qui habet de S. P. R. l. 77. de acquir. vel om. hered.*) Alex. *conf. 157. col. 3. nu. 14. lib. 2.* ubi quod si quis vult civilitatem, censetur velle onus annexum civilitati, & *conf. 158.* Circa primum, in *princ. lib. 5.* ubi ait, quod qui consentit in antecedenti, censetur consentire in consequenti necessario etiam non cognito, *Castrenf. conf. 100. n. 4. vers. quod autem. lib. 1.* ubi quod ideo tutor conventus, si producat inventarium factum à pupillis, non debet dicere suos pupillos non teneri ultra vires hereditarias, quia istud venit in necessariam consequentiam, *Cravet. conf. 186. n. 7.* ubi quod testator qui voluit dotare filiam, censetur etiam vo-

luisse concedere lucrum, quia qui vult antecedens, vult necessarium consequens, *Cancer. var. resolut. p. 1. c. 1. n. 227.*

CAP. LXVII. De Antecessore & Successore.

Axioma I.

Antecessor & successor mutuas sibi præstare debent operas, ita ut ille omnia agat ad successoris usque adventum, *l. nemini §. 10. de off. pro. conf.*

II.

Successor obligatur ex gestis antecessoris. Hæc reg. locum habet etiam in successionebus principatum & regnorum; ita ut si successio contingat jure hereditario simpliciter procedat, quod si quis dignitatis tantum seu sceptri successor fuerit, locum invenit in gestis Reipub. non privati patrimonii causa: prout eleganter docet *Dn. Carpzov. p. 2. constit. 29. def. 21. per tot. adde tr. nostrum de Obligat. success. in off.*

CAP. LXVIII. De Antinomias.

Axioma I.

Antinomia in jure nulla reperitur. *l. Deo ant. Flore. §. 8. de concept. ff. de Constitut. tant. a. §. 15. de confirmat. ff. de Senatum & omnes populos, quod ramentum iterum limitat in Constit. Dedit nobis de Confirm. ff. de Senatum. §. 15. his verbis, contrarium autem aliis legibus legem ex his quæ in hoc volumine posita sunt non facile quis reperiet, nec sane hoc merito quis vituperare potest, in tantum legum & contrarietatum compositione, quia omnium habere memoriam & penitus in nullo peccare divinitatis magis quam humanitatis est, ut inquit *Juslin. in d. constit. tant. a. §. 14.* & sane subtilissimus *Cujas.* antinomias in jure passim asserit. *19. O. 19. 25. obs. 23. in recit. ad tit. de rit. nupt. ad l. 2. §. ult. & l. 3. ad l. 20. de V. O. & in Pap. l. 8. qvæst. 1. ad l. 25. §. 1.* Quando dies leg. ced.*

CAP. LXIX.

De Antiquitatis studio seu theoria. v. infr. Novitas. Vetustas.

Axioma I.

Antiqua penitus ignoranda non sunt, §. 1. & ibi not. *l. de testam.* non tamen ita iis inhærendum ut cetera negligantur, eleganter *Frid. Pruckm. de diff. utrorumque. sexum in præfat. & Hering. in præf. de fideiuss.* nec enim veteris juris prolixitatem scire est necessarium, *l. 1. §. p. vers.*